

Sygn. akt V GC 316/14 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant: st.sekr. sądowy Ewa Jagieła	

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o. o. w J.

przeciwko A. M.

o zapłatę 8 580,90 zł

na skutek sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18.04.2014 r. sygn. akt V GNc upr 412/14, który utracił moc w całości

I. powództwo oddała w całości,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1 217,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 1 200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 316/14 upr

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w J. reprezentowana przez radcę prawnego w pozwie skierowanym przeciwko **A. M.** prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) wniosła o zasądzenie kwoty 8.580,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16.04.2011 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania sądowego wg norm przepisanych, kwotą 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kwotą 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniosła, że spółka (...) Sp. z o.o. we W. w dniu 25.03.2011 r. dokonała sprzedaży na rzecz pozwanej towarów za kwotę 8.985,60 zł z terminem płatności dnia 15.04.2011 r. tytułem czego wystawiła fakturę VAT. Z tejsze faktury pozostało do zapłaty 8.580,90 zł. Postanowieniem z dnia 20.03.2013 r. w sprawie VIII GU 13/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu VIII Wydział Gospodarczy dla spraw Upadłościowych i Naprawczych ogłosił upadłość spółki (...) Sp. z o.o. we W. i wyznaczył syndyka. Dnia 20.01.2014 r. syndyk zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności o zapłatę kwoty 8.580,90 zł. Następnego dnia powód wystosował do pozwanej pismo informujące o cesji wraz z wezwaniem do zapłaty.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy w sprawie V GNc upr 412/14 w dniu 18.04.2014 r. wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** zgodny w żądaniem pozwu.

W **sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty** (k.38) pozwana reprezentowana przez radcę prawnego zaskarżyła to orzeczenie w całości wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1800,00 zł powiększonych o wysokość opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej SR w Jeleniej Górze. Podała, że łączyła ją ze spółką (...) wieloletnia współpraca handlowa i nie posiada żadnych zaległości względem spółki i tym samym względem powoda. Wskazała, że płatności tytułem spornej faktury VAT dokonała wraz z płatnościami objętymi fakturami z dnia 7 i 12 kwietnia 2011 r. w następujący sposób : 3500 zł zapłaciła gotówką w dniu 04 maja 2011 r. przedstawicielowi spółki (...), 6.460,84 zł przelewem w dniu 10.05.2011 r. na konto O. w tym kwota 5485,60 zł na poczet faktury z 25 marca 2011 r. stanowiąca brakującą kwotę do zapłaty tej faktury, kwota 417,96 zł na poczet faktury z 07.04.2011 r. i 557,28 zł na poczet faktury z 12.04.2011 r. Podkreśliła, że J. K. (1) była przedstawicielem spółki (...) uprawnionym do odbioru zapłaty w gotówce, a nadto po dokonaniu opisanych płatności strony współpracowały przez kolejne dwa lata co świadczy o niezaleganiu z płatnościami przez pozwaną. Zarzuciła, że pomiędzy pozwaną a O. toczyło się już postępowanie przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu o zapłatę spornej faktury i powództwo zostało oddalone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami. Powód działa w formie spółki kapitałowej natomiast pozwana prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej.

(odpis KRS powoda k.10-12, wyciąg z MSiG k. 14-15, dokument potwierdzający prowadzenie działalności gospodarczej przez pozwaną k. 13)

A. M. współpracowała ze spółką (...) sp. z o.o. we W.. W prowadzeniu działalności gospodarczej pomagał jej mąż K. M.. Podmioty te dokonywały wielokrotnie transakcji handlowych. Początkowo pozwana dokonywała zakupów tylko za gotówkę, ale z czasem w ramach zaufania kupieckiego otrzymywała towary z odroczonym terminem płatności. W sytuacji zalegania z zapłatą za którąś z faktur nie było możliwości otrzymania towaru z odroczonym terminem zapłaty. Współpraca pozwanej ze spółką (...) układała się zadowalająco.

Przedstawicielem handlowym odpowiedzialnym za kontakty i obsługę pozwanej w imieniu spółki O. była J. K. (1). Posiadała ona upoważnienie do wystawiania faktur i pobierania od kontrahentki zapłaty w gotówce, co wielokrotnie czyniła. Przedstawiała się jako współwłaściciel spółki. Pozwana i jej mąż darzyli J. K. (1) dużym zaufaniem.

Spółka (...) Sp. z o.o. we W. w dniu 25.03.2011 r. dokonała sprzedaży na rzecz pozwanej towarów za kwotę 8.985,60 zł z terminem płatności dnia 15.04.2011 r. tytułem czego wystawiła fakturę VAT. Następnie sprzedała pozwanej towary na kwotę 417,96 zł i wystawiła fakturę VAT z dnia 07.04.2011 r. oraz na kwotę 557,28 zł i wystawiła fakturę VAT z dnia 12.04.2011 r.

Pozwana umówiła się z J. K. (2), że dokona płatności tytułem w/w faktur VAT częściowo gotówką, a częściowo przelewem w następujący sposób :

- 3.500 zł zapłaci gotówką w dniu 04 maja 2011 r. do rąk J. K. (1), a następnie

- 6.460,84 zł przelewem w dniu 10.05.2011 r. na konto O. w tym :

-kwota 5485,60 zł na poczet faktury z dnia 25 marca 2011 r. stanowiąca brakującą kwotę do zapłaty tej faktury,

-kwota 417,96 zł na poczet faktury z dnia 07.04.2011 r.,

-kwota 557,28 zł na poczet faktury z dnia 12.04.2011 r.

Pozwana zgodnie z ustaleniami poczynionymi z J. K. (1) dokonała płatności, w tym umówiony przelew zatytułowała „spłata całego zadłużenia.” W zapisach księgowych pozwanej nie widniało już żadne zadłużenie wobec spółki (...).

W dalszym okresie do marca 2012 r. pozwana nadal współpracowała z (...) sp. z o.o., w tym otrzymywała towary z odroczoneymi terminami płatności.

J. K. (1) nie przekazała pobranych od pozwanej pieniędzy w kwocie 3.500,00 zł do kasy spółki (...), nie chciała też zwrócić spółce pobranych druków KP. Nie rozliczała się prawidłowo ze spółką z kwot pobranych od klientów w gotówce, co spowodowało iż prezes spółki M. N. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Po pewnym czasie spółka (...) zaprzestała współpracy z J. K. (1) i zaczęła domagać się od pozwanej zapłaty brakującej kwoty. Postępowanie karne zainicjowane w związku z działaniami J. K. (1) wg wiedzy M. N. zostało umorzone i po ogłoszeniu upadłości spółki sprawę karną miał dalej prowadzić syndyk.

(faktura z dnia 25.03.2011 r. k. 23, zestawienie należności k.24, wydruk profilu J. K. (1) k.45, wydruk ze strony (...) k.46, faktury VAT potwierdzeniami wpłat k.48-182, zeznania świadków : M. N. k. 248, J. K. (1) k. 247, K. M. k.258, przesłuchanie : pozwanej k.248, powoda k.272v)

Pozwem z dnia 05.07.2012 r. (...) Sp. z o.o. we W. skierowanym do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XV Wydział Gospodarczy przeciwko A. M. wniosła o zasądzenie kwoty 8.580,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 8023,61 zł od dnia 10.05.2011 r. do dnia zapłaty, od kwoty 557,28 zł od dnia 13.05.2011 r. do dnia zapłaty i od kwoty 80,01 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania sądowego wg norm przepisanych, kwotą 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kwotą 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podniosła m.in., że domaga się zapłaty tytułem faktury na kwotę 8985,60 zł z terminem płatności na dzień 15.04.2011 r. i faktury na kwotę 557,28 zł z terminem płatności na dzień 12.05.2011 r. Podał, że pozwana dnia 10.05.2011 r. dokonała na konto powoda wpłaty kwoty 6460,84 zł tytułem : ”spłaty całego zadłużenia” powód jednak zaliczył tę wpłatę na poczet wcześniejszych nieuregulowanych przez nią faktur i stąd pozostaje z w/w faktury do zapłaty kwota 8023,61 zł.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XV Wydział Gospodarczy dnia 21.09.2012 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu.

A. M. zaskarżyła to orzeczenie w całości wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła m.in., że łączyła ją ze spółką (...) wieloletnia współpraca handlowa i nie posiada żadnych zaległości względem powoda. Wskazała, że płatności tytułem spornej faktury VAT dokonała wraz z płatnościami objętymi fakturami z dnia 7 i 12 kwietnia 2011 r. w następujący sposób : 3500 zł zapłaciła gotówką w dniu 04 maja 2011 r. przedstawicielowi spółki (...), 6.460,84 zł przelewem w dniu 10.05.2011 r. na konto O. w tym kwota 5485,60 zł na poczet faktury z 25 marca 2011 r. stanowiąca brakującą kwotę do zapłaty tej faktury, kwota 418 zł na poczet faktury z 07.04.2011 r. i 557,28 zł na poczet faktury z 12.04.2011 r. Podkreśliła, że J. K. (1) była przedstawicielem spółki (...) uprawnionym do odbioru zapłaty w gotówce, a nadto po dokonaniu opisanych płatności strony współpracowały przez kolejne dwa lata co świadczy o niezaleganiu z płatnościami przez pozwaną.

Wobec skutecznego złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty sprawa została zarejestrowana w rep. GC pod sygnaturą XV GC 52/13 i Sąd prowadził postępowanie dowodowe zgodnie z wnioskami stron.

Postanowieniem z dnia 20.03.2013 r. w sprawie VIII GU 13/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu VIII Wydział Gospodarczy dla spraw Upadłościowych i Naprawczych ogłosił upadłość likwidacyjną spółki (...) Sp. z o.o. we W. i wyznaczył syndyka w osobie P. M..

Dnia 20.01.2014 r. syndyk zawarł z (...) sp. z o.o. w J. umowę przelewu wierzytelności wobec A. M.. Następnego dnia nabywca wystosował do wymienionej pismo informujące o cesji wraz z wezwaniem do zapłaty, co nie spowodowało zapłaty.

Podczas rozprawy dnia 21.03.2014 r. przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu pełnomocnik pozwanej A. M. zawiadomił o w/w cesji wnosząc wobec utraty legitymacji czynnej przez (...) sp. z o.o. we W. o oddalenie powództwa. Powód pomimo odroczenia terminu rozprawy na dzień 28.04.2014 r. celem umożliwienia mu ustosunkowania się do twierdzeń pozwanej nie uczynił tego. Sąd ten więc wyrokiem z dnia 28.04.2014 r. oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanej koszty procesu w kwocie 1.217 zł.

(umowa cesji k.16-22,pisma powoda k.25-27,29-31,pismo pozwanej k.28, dokumentacja zgromadzona w aktach XV GC 52/13 SR dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu)

Sąd zważył, co następuje :

W pierwszej kolejności Sąd miał na uwadze podniesiony przez stronę pozwaną zarzut najdalej idący - res iudicata, jego uwzględnienie skutkować musiałoby bowiem odrzuceniem pozwu w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., odrzucenie pozwu nastąpi m.in., jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona. Prawomocnie osądzona sprawa, zgodnie z art. 366 k.p.c. korzysta z przymiotu powagi osądzonej co do tego co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto pomiędzy tymi samymi stronami. Ponowne orzekanie o tym samym pomiędzy tymi samymi stronami stanowi uchybienie procesowe prowadzące do nieważności postępowania (art. 379 pkt 3 k.p.c.). Badając, czy w sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej, sąd ocenia zatem treść zgłoszonego w drugiej sprawie roszczenia oraz przedmiot rozstrzygnięcia wydanego w sprawie poprzednio osądzonej z udziałem tych samych stron. O wystąpieniu przeto stanu powagi rzeczy osądzonej rozstrzyga nie tylko tożsamość stron, występujących w obu procesach, ale równocześnie tożsamość podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia. Dopiero kumulacja wszystkich tych przesłanek przesądza o kwalifikacji stanu sprawy jako res iudicata (tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2007 r., I CSK 479/06; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2007 r., IV CSK 267/07). W zakresie podstawy faktycznej podkreślić należy, że jej tożsamość bada się na datę zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c.).

Pozwana podniosła, że pomiędzy nią a spółką (...) toczyło się już postępowanie przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu o zapłatę spornej faktury i powództwo zostało oddalone. Sąd w celu zbadania tak wywiedzonego zarzutu wypożyczył akta prowadzonego przez rzeczony Sąd pod sygnaturą XV GC 52/13 postępowania. Wynikało z nich, że (...) sp. z o.o. we W. pozwała A. M. o zapłatę m.in. tytułem faktury VAT na kwotę 8985,60 zł z terminem płatności na dzień 15.04.2011 r. Zatem pierwszą różnicą pomiędzy porównywanymi postępowaniami był brak tożsamości stron - inne powodowe spółki. Sąd miał nadto na uwadze, że pomimo podjęcia przez pozwaną obrony merytorycznej w tymże procesie, prowadzenia postępowania dowodowego i oddalenia powództwa wyrokiem z dnia 28.04.2014 r. nie sposób uznać, że zachodzi dalsza tożsamość postępowań. Istotne bowiem jest, że powództwo przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu zostało oddalone ponieważ powód - (...) sp. z o.o. we W. utraciła legitymację czynną wskutek cesji z dnia 20.01.2014 r. Zatem podstawą wyroku oddalającego powództwo nie była ocena merytoryczna stanowisk stron prezentowanych w tym procesie, w tym ocena dowodów, ale brak możliwości pozywania po stronie powoda. Tym samym stwierdzić należało, iż brak było podstaw do odrzucenia pozwu w niniejszej sprawie z uwagi na podniesiony zarzut res iudicata.

Legitymację czynną powód w niniejszej sprawie posiadał na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 20.01.2014 r. Rzeczoną cesją syndyk (...) Sp. z o.o. we W. w upadłości likwidacyjnej dokonał na rzecz (...) sp. z o.o. w J. przelewu wierzytelności wobec A. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) we W. wynikającą z :

- faktury VAT nr (...) z dnia 25.03.2011 r. na kwotę 8580,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami (k. 16v), co stanowiło wierzytelność wynikającą z ksiąg rachunkowych upadłego i z

- wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej Wydział XV Gospodarczy sygn. akt XV GC 52/13 w kwocie 8.660,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty oraz koszty procesu (k.19v), co stanowiło wierzytelność przyszłą oczekiwaną przez syndyka. Z tego wynika, że powód wiedział o toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej Wydział XV Gospodarczy pod sygn. akt XV GC 52/13 postępowaniu.

Sąd uznał, iż wszystkie dowody zgromadzone w sprawie są wiarygodne. Brak było w ocenie Sądu podstaw do zdeprecjonowania tegoż ich waloru. Wnioskowane przez strony dowody z dokumentów uzupełniały się wzajemnie, a nadto spójne z nimi były zarówno zeznania świadków, jak i treść przesłuchania stron.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że pozwana i pierwotny wierzyciel w zakresie działalności swoich przedsiębiorstw zawarli ze sobą umowy sprzedaży. Spółka (...) oczekując w zamian zapłaty stosownej ceny przeniosła bowiem na pozwaną własność towarów wskazanych na spornej fakturze VAT i wydała je pozwanej, a ona niewątpliwie je odebrała. Jak zaś stanowi art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Istotne przy tym jest, że pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie przeczyła ani zawarciu umowy przez strony, ani nie kwestionowała jego wysokości, lecz zarzucała iż płatności tytułem spornej faktury VAT dokonała wraz z płatnościami objętymi fakturami z dnia 7 i 12 kwietnia 2011 r. w następujący sposób :

- 3500 zł zapłaciła gotówką w dniu 04 maja 2011 r. przedstawicielowi spółki (...),

- 6.460,84 zł przelewem w dniu 10.05.2011 r. na konto O. w tym kwota 5485,60 zł na poczet faktury z 25 marca 2011 r. stanowiąca brakującą kwotę do zapłaty tej faktury, kwota 417,96 zł na poczet faktury z 07.04.2011 r. i 557,28 zł na poczet faktury z 12.04.2011 r.

Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanej w tym zakresie. Fakt zapłaty w/w kwot wykazała ona bowiem wiarygodnymi dowodami z dokumentów w postaci potwierdzenia przelewu z dnia 10.05.2011 r. tytułem „spłaty całego zadłużenia” (k.137,140) na kwotę 6.460,84 zł, zeznaniami świadka K. M. oraz spójną z nimi treścią przesłuchania pozwanej. Istotne bowiem jest, że pozwana dokonując najpierw w dniu 04.05.2011 r. zapłaty kwoty 3.500 zł do rąk przedstawiciela spółki (...) tj. części zaległej kwoty, w tytule przelewu złożonego później z dnia 10.05.2011 r. wpisała, iż spłaca już całe zadłużenie. Zatem chronologia zdarzeń i dowód z dokumentu - oznaczenie tytułu przelewu odzwierciedla w jaki sposób pozwana umówiła się ustnie z J. K. (1) na spłatę zaległości oraz że zgodnie z umową tejsze spłaty pozwana dokonała częściowo gotówką w kwocie 3.500 zł, a w pozostałej części przelewem.

Dodać przy tym trzeba, że A. M. świadczenie pieniężne w rzeczony kwocie w gotówce złożyła do rąk osoby uprawnionej. Jak wynikało bowiem z zeznań M. N. pełniącego funkcję prezesa spółki O., wymieniona była uprawniona zarówno do wystawiania faktur w imieniu tej spółki jak i do pobierania zapłaty w gotówce, co wielokrotnie czyniła.

Wpłata gotówkowa pozwanej z dnia 04.05.2011 r. niewątpliwie została odnotowana przez J. K. (1) w systemie (...) spółki (...), bowiem wobec braku widniejącego w nim po tej dacie zadłużenia pozwanej, w następnym okresie wydawano wymienionej towaru na tzw. termin kupiecki. Praktyka utrwalona w dotychczasowej wielokrotnej współpracy stron wskazywała przy tym jednoznacznie, że gdyby A. M. nie była rozliczona tytułem poprzednich transakcji to nie byłyby jej wydawane kolejne towary z odroczonym terminem płatności, tylko żądano by zapłaty w gotówce lub uprzedniej spłaty zadłużenia.

Znamienne przy tym jest, że pomimo wykreślenia zadłużenia pozwanej w systemie (...) spółki (...) nie przekazała pobranych od pozwanej pieniędzy w kwocie 3.500,00 zł do kasy spółki (...), nie chciała też zwrócić spółce pobranych druków KP. Nie rozliczała się prawidłowo ze spółką z kwot pobranych od klientów w gotówce, co spowodowało iż prezes spółki M. N. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Dopiero gdy spółka (...) zaprzestała współpracy z J. K. (1) wykryto dokonane przez nią oszustwa i wówczas spółka zaczęła domagać się od pozwanej zapłaty brakującej

kwoty. Postępowanie karne zainicjowane w związku z działaniami J. K. (1) wg wiedzy M. N. zostało umorzone i po ogłoszeniu upadłości spółki sprawę karną miał dalej prowadzić syndyk.

Reasumując, stwierdzić należało, iż wskutek zapłaty spornej faktury dokonanej przez pozwaną roszczenie pierwotnego wierzyciela względem niej wygasło, a zatem nie mogło zostać skutecznie przeniesione na powoda w drodze cesji z dnia 20.01.2014 r. ponieważ nie istniało. Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku oddalając powództwo w całości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało powoda do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 1.217,00 zł albowiem na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) koszty te wynosiły 1.200,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17 zł.

Brak było podstaw aby zasądzić na rzecz pozwanej podwyższoną stawkę wynagrodzenia pełnomocnika procesowego żadaną w pozwie. Wymieniony nie uzasadnił swojego żądania w tym zakresie. Nie wskazywał zdaniem Sądu na jego zasadność ani stopień skomplikowania sprawy, ani jej zawilość, czy też konieczny nakład pracy.

Brak także było podstaw do zastosowania wnioskowanego przez powoda art. 102 k.p.c. (k.191) albowiem nieobciążanie powoda z uwagi na zasady słuszności kosztami procesu nie mogło mieć miejsca w sytuacji gdy powód wiedział jakie postępowanie toczyło się pod sygn. XV GC 52/13 przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu (co wynika z treści umowy cesji z dnia 20.01.2014 r.), a zatem jaki był jego tok i przeprowadzone dowody, a mimo to pozwał A. M..

Sąd podczas rozprawy w dniu 27.04.2015 r. (k.258) pominął dowód z zeznań świadka M. F. albowiem dowód ten z uwagi na zmianę miejsca zamieszkania świadka był niemożliwy do przeprowadzenia.

Sąd podczas rozprawy w dniu 23.02.2015 r. (k.248) pominął dowód z zeznań świadka J. K. (1) z uwagi na brak możliwości skutecznego jej wezwania.

Strony nie wносиły zastrzeżeń w trybie art. 162 k.p.c.